

به راستی علت این همه جوان مجرد چیست؟

تعداد فزاینده‌ای از جوانان مجرد هستند. بسیاری از این افراد نمی‌خواهند مجرد باشند. آنان می‌خواهند در یک رابطه باشند. با این وجود، به دلایلی در این باره شانس ندارند. علت آن چیست؟ چه چیزی آنان را عقب نگه داشته است؟

به گزارش سایت خبری پرسون، نتیجه مطالعه‌ای تازه به عواملی اشاره می‌کند که به مجرد غیر ارادی دامن زده است. محققانی که این بررسی را انجام داده اند دو روانشناس در قبرس بودند که تاثیر عملکرد جنسی، وزن بدن و این که آیا فرد از زندگی قبلی دارای فرزند می‌باشد یا خیر و این که چگونه هر سه عامل بر وضعیت روابط یک فرد تاثیر می‌گذارند را مورد بررسی قرار داده اند. یافته‌های آنان در نشریه "علم روانشناسی تکاملی" (Evolutionary Psychological Science) منتشر شده است.

نوعی اختلال سلامت روان که شامل وسواس در مورد نقص‌هایی در ظاهر فرد است در حال افزایش می‌باشد. این پدیده به طور خاص در جوانانی که در دهه دوم عمرشان به سر می‌برند در حال افزایش است. نتایج تحقیقات نشان می‌دهند که بدشکلی بدن و افسردگی دست به دست هم می‌دهند.

در حدود سال ۲۰۱۳ میلادی گوشی‌های تلفن همراه هوشمند در همه جا حاضر شدند و از آن زمان به این سو ما صرف زمان بیش‌تر در رسانه‌های اجتماعی را آغاز کردیم. نکته جالب آنجاست که این دو محقق دریافتند رابطه فیزیکی ضعیف‌تر با احتمال مجرد غیر ارادی بیشتر، مرتبط بوده است.

تعدادی از عوامل در ایجاد این اختلال نقش دارند از جمله افسردگی و اضطراب. در سرتاسر بریتانیا جوانان بیش تری احساس افسردگی و اضطراب می‌کنند این وضعیت سالیان متمادی در بریتانیا در جریان بوده است. برای مثال، در سال ۲۰۱۸ میلادی تقریباً یک سوم از جوانان ۱۶ تا ۲۴ ساله در بریتانیا احساس افسردگی یا اضطراب داشتند. قرنطینه‌های شدیدی که با پاندمی کووید همراه بود این مشکلات را چندین برابر بدتر ساخت. همان گونه که واضح به نظر می‌رسد رنج بردن از یک مشکل جدی سلامت روان می‌تواند پیدا کردن یک شریک عاشقانه به خصوص شریکی برای یک رابطه طولانی مدت را دشوار سازد. هم چنین نتایج تحقیقاتی وجود دارند که نشان می‌دهند هر چه فرد مدت زمان طولانی‌تری مجرد باقی بماند احتمال افسردگی او بیش‌تر می‌شود و هر چه افسرده‌تر می‌شود یافتن همسر سخت‌تر می‌شود.

نه تنها تعداد فزاینده‌ای از جوانان بریتانیا مجرد هستند بلکه بخش عمده‌ای از آنان به ندرت رابطه دارند و برخی از آنان اصلاً رابطه ندارند. نوعی اختلال سلامت روان که شامل وسواس در مورد نقص‌های ظاهر فرد است در حال افزایش می‌باشد. این پدیده به طور خاص در جوانانی که در دهه دوم عمرشان به سر می‌برند در حال افزایش است. نتایج تحقیقات نشان می‌دهند که بدشکلی بدن و افسردگی دست به دست هم می‌دهند.

پس از آن البته عامل فناوری نیز تاثیرگذار است. برای پیدا کردن یک شریک بالقوه درازمدت باید در واقع به قرار ملاقات بروید قرار ملاقات‌های بسیار زیاد. قرار ملاقات‌ها آن گونه که "جری ساینفلد" کم‌دین امریکایی در شوخی معروفی گفته مانند مصاحبه‌های شغلی هستند و بسیاری از این مصاحبه‌های شغلی پایان بدی دارند.

ایجاد یک رابطه مانند ساختن یک خانه است. نیاز به صرف زمان، صبر، فداکاری و انرژی فراوان جسمی و روحی دارد. در نتیجه کار زیادی را می‌طلبد. این کار به توجه نیاز دارد. متأسفانه تعداد فزاینده‌ای از جوانان در سراسر جهان ارتباط و تعاملات فیزیکی را فدای روابط در دنیای مجازی می‌کنند و روابط افلاطونی و عاشقانه در این فرآیند را رد می‌کنند. از هر ده بریتانیایی یک بریتانیایی دوستی ندارد. پیش‌تر وضعیت این گونه نبود. مطمئناً همیشه افرادی تنها بودند، اما هرگز افراد تنها در این تعداد وجود نداشتند.

"جین توئنچ" روانشناس که بخش عمده عمر حرفه‌اش را صرف بحث در مورد مشکلات سلامت روان جوانان در دو سوی اقیانوس اطلس کرده اشاره می‌کند که تقریباً یک دهه پیش زمانی که گوشی‌های تلفن همراه هوشمند وارد بازار شدند روندهای شومی ظهور پیدا کردند. او اشاره می‌کند که از آن زمان به این سو نرخ افسردگی در آمریکا و بریتانیا به شکلی سرسام آور افزایش یافت. از آن زمان به این سو تعداد جوانان بیش تری شروع به خودآزاری کردند و موارد اقدام به خودکشی افزایش یافت.

گوشی‌های تلفن همراه هوشمند در حدود سال ۲۰۱۳ میلادی در همه جا حاضر شدند و از آن زمان به سو ما وقت بیش تری را در رسانه‌های اجتماعی صرف کردیم. امروزه یک نوجوان به طور میانگین تا شش ساعت در روز را در رسانه‌های اجتماعی سپری می‌کند. تصور کند اگر بخواهید یک نوجوان ۱۳ ساله اولین گوشی تلفن همراه هوشمند خود را دریافت کند تا زمانی که ۲۳ ساله می‌شود ۷۴۰ روز یا تقریباً دو سال و نیم از زندگی اش را در فضای مجازی سپری کرده است.

تمام آن ساعات تلف شده در اینستاگرام و تیک تاک ساعاتی هستند که در سالیان پیش جوانان از آن برای شروع و حفظ روابط استفاده می‌کردند. همان طور که توئنچ اشاره می‌کند یک دهه پیش زمانی که گوشی‌های تلفن همراه هوشمند بریتانیا را تسخیر کردند نوجوانان زمان کمتری را با دوستان

شان به صورت حضوری گذراندند و زمان بیش تری را با آنان در فضای مجازی صرف کردند. به طور خلاصه آنان ملاقات رو در رو و حضوری را با فیس تایم تعویض کردند.

آیا جای تعجب است که تعداد زیادی از جوانان در حال حاضر مجرد هستند؟ آنان فاقد مهارت‌های لازم برای گفتگو و عشق‌ورزی هستند. مطالعات به وضوح نشان می‌دهند که افزایش زمان گذراندن وقت در مقابل صفحه نمایشگر با مهارت اجتماعی پایین‌تر مرتبط است. با ظهور هوش مصنوعی و فناوری همه جانبه‌تر انتظار می‌رود تعداد فزاینده‌ای از جوانان مجرد و در زندان‌های خودخواسته گرفتار باقی بمانند.